

Î N C H E I E R E

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Zinaidei Chirica cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 06 aprilie 2016, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 10 februarie 2016, ÎM „Incaso” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Zinaidei Chirica cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 12 noiembrie 2013 dintre ÎCS „Iute Credit” SRL, în calitate de creditor și Chirica Zinaida în calitate de debitor a fost încheiat contractul de împrumut nr. 557976 și executat la sediul creditorului.

Susține că pentru nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului, debitorul s-a angajat pe lângă valoarea împrumutului principal, taxa aferentă contractului de împrumut, dobânda și o penalitate contractuală care se raportează duratei de întârziere.

Menționează că la data de 03 martie 2014, ÎCS „Iute Credit” SRL și-a onorat obligațiunea sa, transferând debitorului împrumutul acordat.

Afirmă că pârâta până în prezent nu și-a onorat obligațiile în conformitate cu contractul de împrumut sus menționat.

În acest context, relevă că debitorul Chirica Zinaida a fost înștiințată despre faptul nerespectării clauzelor contractuale prin intermediul notificărilor recomandate.

Totodată, afirmă că în adresa debitorului a fost expediată și reclamația prin care a fost informat repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale și despre rezilierea anticipată a contractului și obligația acestuia de a restitui împrumutul, dobânzi calculate, taxa aferentă contractului și a penalității.

Indică că datoria pârâtului față de ÎCS „Iute Credit” SRL constituia 31 153,28

lei, fiind calculată conform prevederilor contractului de împrumut enunțat și anume suma împrumutului 12 468,94 lei, taxa aferentă contractului în mărime de 3007,06 lei, dobânda contractuală în suma de 1091,22 lei și penalitatea în mărime de 14 586,06 lei.

Mai relevă că reieșind din faptul că pârâta Chirica Zinaida a achitat suma de 6 452 lei, la data înaintării cererii de chemare în judecată, datoria acesteia constituie suma de 24 701,28 lei.

Precizează că prezenta cerere de chemare în judecată este înaintată de către ÎM „Incaso” SRL având calitatea de creditor în baza contractului de cesiune nr. 1 din 01 iunie 2010 încheiat dintre ÎCS „Iute Credit” SRL și ÎM „Incaso” SRL, în temeiul căruia a fost transmis dreptul de creanță către ÎM „Incaso” SRL.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 525 alin. (1), art. 556 alin. (1), art. 557, art. 624 alin. (1) și alin. (3), art. 867 alin. (1) din Codul civil.

Solicită încasarea de la Chirica Zinaida în beneficiul ÎM „Incaso” SRL a sumei de 24 701,28 lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 800 lei și 780 lei cu titlu de taxa de stat.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 06 aprilie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat de la Chirica Zinaida în beneficiul ÎM „Incaso” SRL suma de 10 115,22 lei cu titlu de datorie, 303,46 lei cu titlu de taxa de stat și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 400 lei, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de către ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 512 alin. (1), art. 514, art. 572 alin. (2), art. 624 alin. (1) și alin. (3), art. 625, art. 867, art. 871, art. 712, art. 717 alin. (1) și alin. (2), art. 719 lit. f), art. 220 din Codul civil, art. 5 din Legea privind contractele de credit cu consumatorii nr. 202 din 12 iulie 2013, care reglementează aspecte ce țin de temeiurile nașterii obligațiilor, executarea obligațiilor, clauza penală, contractul de împrumut, restituirea împrumutului, clauzele contractuale standard, nulitatea clauzelor contractuale standard, interdicția clauzelor contractuale standard fără posibilitatea de evaluare, nulitatea actului juridic ce contravine legii, ordinii publice sau bunelor moravuri, informații precontractuale.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe privind admiterea parțială a acțiunii și încasarea datoriei în baza contractului de împrumut nr. 557976 din 12 noiembrie 2013, în mărime de 10 115,22 lei.

Totodată, instanța de apel a reținut că prima instanță întemeiat a conchis că pct. 6.1 prin care împrumutatul s-a obligat să achite împrumutătorului clauze penale de 0,5 % și respectiv de 30 % din valoarea împrumutului în caz de neexecutare a obligației asumate sau în caz de rezilierea contractului de către împrumutător, sunt clauze contractuale standard ce nu pot fi aplicate, or acestea sunt abuzive și lovite de nulitate.

La 07 februarie 2017, prin intermediul oficiului poștal, ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând, admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și modificarea hotărârii primei instanțe cu încasarea de la intimat a penalității contractuale în mărime de 14 568,06 lei, taxa de stat în mărime de 476,54 lei și taxa de stat pentru depunerea

cererii de apel în suma de 585 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 400 lei.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel considerând-o neîntemeiată.

Suține că contractul de împrumut din speță nu prevede clauze abuzive sau clauze standard, deoarece toate clauze acestui contract sunt ușor înțelese, lizibile și expuse într-un limbaj clar, care au fost negociate și acceptate de către părți.

Afirmă că la semnarea contractului de împrumut părțile au evaluat anticipat prejudiciul, iar contractul corespunde condițiilor de validitate ale actului juridic civil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel din 27 octombrie 2016 a fost expediată în adresa participanților la proces, inclusiv recurentului ÎM „Incaso” SRL la data de 20 noiembrie 2016, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 32644-4 (f. d. 79), însă date care ar confirma și recepționarea acesteia la materialele cauzei lipsesc.

Astfel instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 07 februarie 2017, prin intermediul oficiului poștal în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la

art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva